

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 33 /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 29 / 11 / 19

ມະຕິ

ຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ

ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພ (ສະບັບປັບປຸງ)

ອີງຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 53 ຂໍ້ 1 ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 11 ຂໍ້ 1.

ພາຍຫຼັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 8 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ VIII ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພ (ສະບັບປັບປຸງ) ໃນວາລະ ກອງປະຊຸມ ຄັ້ງວັນທີ 29 ພະຈິກ 2019.

ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພ (ສະບັບປັບປຸງ) ດ້ວຍຄະແນນສຽງເຫັນດີເປັນສ່ວນຫຼາຍ.

ມາດຕາ 2 ມະຕິສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປານີ ຢາທິຕູ້

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກທີ...030.../ປປທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ...10 ມັງກອນ 2020

ລັດຖະດໍາລັດ
ຂອງປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພ (ສະບັບປັບປຸງ)

- ອີງຕາມ ລັດຖະທໍາມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມ ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 33/ສພຊ, ລົງວັນທີ 29 ພະຈິກ 2019 ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພ (ສະບັບປັບປຸງ);
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 35/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 16 ທັນວາ 2019.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດໍາລັດ:

- ມາດຕາ 1 ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພ (ສະບັບປັບປຸງ).
ມາດຕາ 2 ລັດຖະດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ບຸນຍັງ ວໍລະຈິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 78 /ສພຊ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 29 ພະຈິກ 2019

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພ
(ສະບັບປັບປຸງ)

ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 (ປັບປຸງ) ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ວຽກງານປະກັນໄພ ເພື່ອໃຫ້ດຳເນີນ ຖືກຕ້ອງ, ມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ, ໜັ້ນຄົງ ແລະ ປອດໄພ, ຮັບປະກັນໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວ ມີຄວາມເຕີບໃຫຍ່ເຂັ້ມແຂງ, ຫັນສະໄໝ, ວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ຍຸຕິທຳ ແນໃສ່ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງ ຜູ້ປະກັນໄພ, ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ, ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ລະບົບ ການເງິນແຫ່ງຊາດ, ຊຸກຍູ້ໃຫ້ ສັງຄົມ ແລະ ປະຊາຊົນ ເຂົ້າໃນການປະກັນໄພ, ສາມາດເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ.

ມາດຕາ 2 (ປັບປຸງ) ການປະກັນໄພ

ການປະກັນໄພ ແມ່ນ ການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງ ທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນກັບ ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ ຫຼື ຜູ້ ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ທີ່ໄດ້ຈ່າຍຄ່າປະກັນໄພ ຊຶ່ງຜູ້ປະກັນໄພຕ້ອງຈ່າຍສິນປະກັນໄພ ຕາມທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້ ໃນສັນຍາປະກັນໄພ.

ມາດຕາ 3 (ປັບປຸງ) ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ປະກັນໄພ ໝາຍເຖິງ ບໍລິສັດປະກັນໄພ ແລະ ບໍລິສັດປະກັນໄພຕໍ່ ຊຶ່ງແມ່ນສະຖາບັນ ການເງິນຮູບແບບໜຶ່ງ ທີ່ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ກົດ ໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ສປປ ລາວ;

2. ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ເຮັດສັນຍາປະກັນໄພກັບ ຜູ້ປະກັນໄພ ແລະ ຈ່າຍຄ່າປະກັນໄພ ຄົບຖ້ວນຕາມສັນຍາ, ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ ອາດແມ່ນຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ;

3. ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ຕໍ່ ຊັບສິນ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງແຜ່ງ ຫຼື ຊີວິດ ທີ່ມາເຮັດປະກັນໄພ ໂດຍຖືກຕ້ອງ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບສັນຍາ ປະກັນໄພ, ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ອາດແມ່ນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ;

4. ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຖືກເລືອກໂດຍ ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ ເພື່ອຮັບເອົາສິນປະກັນໄພ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາປະກັນໄພ;

5. ສັນຍາປະກັນໄພສ່ວນບຸກຄົນ ໝາຍເຖິງ ສັນຍາປະກັນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ ແລະ ອຸປະຕິເຫດດ້ານຮ່າງກາຍ;

6. ສັນຍາປະກັນໄພຊັບສິນ ໝາຍເຖິງ ສັນຍາປະກັນໄພຄວາມສ່ຽງຕໍ່ຊັບສິນ ທີ່ນຳໄປປະ ກັນໄພ;

7. ສັນຍາປະກັນໄພຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງແຜ່ງ ໝາຍເຖິງ ສັນຍາປະກັນໄພທີ່ຜິວຜັນເຖິງ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ປະກັນໄພ ຕໍ່ບຸກຄົນທີສາມ ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍຈາກ ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ ໃນໄລຍະ ສັນຍາປະກັນໄພ;

8. ຄ່າປະກັນໄພ ໝາຍເຖິງ ຈຳນວນເງິນທີ່ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ ຕ້ອງຈ່າຍໃຫ້ບໍລິສັດປະກັນໄພ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາປະກັນໄພ;

9. ສິນປະກັນໄພ ໝາຍເຖິງ ມູນຄ່າທົດແທນຄວາມເສຍຫາຍ ຊຶ່ງຜູ້ປະກັນໄພ ຕ້ອງຊຳລະ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາປະກັນໄພ;

10. ນັກຄະນິດສາດປະກັນໄພ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ຄິດໄລ່ທີ່ມີຄຸນວຸດທິ ດ້ານຄະນິດສາດປະກັນໄພ ຊຶ່ງມີຄວາມຊຽງຊານ ໃນການຄິດໄລ່ ຄ່າປະກັນໄພ, ສິນປະກັນໄພ, ປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຜົນກະທົບທາງການ ເງິນ ຈາກຄວາມບໍ່ແນ່ນອນໃນປັດຈຸບັນ ແລະ ເຫດການທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນໃນອະນາຄົດຂອງຜູ້ປະກັນໄພ;

11. ບໍລິສັດໃນກຸ່ມ ໝາຍເຖິງ ບໍລິສັດທີ່ຜູ້ປະກັນໄພຖືຮຸ້ນ ທີ່ສາມາດລົງຄະແນນສຽງໄດ້ ແຕ່ ຫ້າສິບ ສ່ວນຮ້ອຍ ຂຶ້ນໄປ;

12. ການຄວບທຸລະກິດ ໝາຍເຖິງ ການຕົກລົງຂອງສອງ ຫຼື ຫຼາຍວິສາຫະກິດ ໂດຍໂອນ ເອົາຊັບສິນ, ສິດ, ຜົນທະ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍທັງໝົດຄວບເຂົ້າກັນ ເພື່ອກາຍເປັນວິ ສາຫະກິດເດີມໃດໜຶ່ງ ຫຼື ເປັນວິສາຫະກິດໃໝ່;

13. ການປະກັນໄພຈຸນລະພາກ ໝາຍເຖິງ ການບໍລິການດ້ານການປະກັນໄພ ຊຶ່ງຕອບສະ ໜອງຄວາມຕ້ອງການ ໃນການປະກັນຄວາມສ່ຽງໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ ທີ່ມີລາຍຮັບຕ່ຳ, ຜູ້ດ້ອຍໂອກາດ, ຢູ່ຫ່າງໄກ ສອກຫຼີກ.

ມາດຕາ 4 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານປະກັນໄພ

ລັດ ຊຸກຍູ້ ສົ່ງເສີມ ວຽກງານປະກັນໄພ ດ້ວຍການອອກນິຕິກຳ, ສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ແລະ ຄວາມສະດວກອື່ນ ເພື່ອຜັດທະນາວຽກງານປະກັນໄພ ໃຫ້ທັນສະໄໝ, ເຕີບໃຫຍ່, ເຂັ້ມແຂງ, ໜັ້ນຄົງ ແລະ ເຂົ້າ ເຖິງສັງຄົມ ຢ່າງທົ່ວເຖິງ.

ລັດ ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນ ແລະ ສົ່ງເສີມ ການດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ ກ່ຽວກັບການປະກັນຊີ ວິດ, ການປະກັນໄພຈຸນລະພາກ, ການປະກັນໄພທາງດ້ານກະສິກຳ, ການປະກັນໄພປ່າໄມ້, ການປະກັນໄພການ ສັດລ້ຽງ ແລະ ການປະກັນໄພອື່ນ ທີ່ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຜັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ.

ລັດ ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງ ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ, ຜູ້ປະກັນໄພ ແລະ ບຸກຄົນອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 5 (ປັບປຸງ) ຫຼັກການກ່ຽວກັບວຽກງານປະກັນໄພ

ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານປະກັນໄພ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບ ແນວທາງ ນະໂຍບາຍ, ລັດຖະທຳມະນູນ ແລະ ກົດໝາຍ;
2. ຄຸ້ມຄອງຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
3. ຮັກສາຄວາມໝັ້ນຄົງ ແລະ ຄວາມປອດໄພ ຂອງວຽກງານປະກັນໄພ ແລະ ລະບົບການເງິນແຫ່ງຊາດ;
4. ຮັບປະກັນການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການຊຳລະໜີ້;
5. ຮັບປະກັນ ຄວາມຍຸຕິທຳ, ຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ, ວ່ອງໄວ, ທັນການ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ສາມາດກວດສອບໄດ້;
6. ສອດຄ່ອງກັບສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 6 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ ພົວພັນກັບວຽກງານປະກັນໄພ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 7 ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສົ່ງເສີມການພົວພັນຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານປະກັນໄພ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ ທາງດ້ານເຕັກນິກ, ວິຊາການ ແລະ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ເພື່ອພັດທະນາວຽກງານດັ່ງກ່າວ, ປະຕິບັດຕາມ ສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ພາກທີ II

ການປະກັນໄພ ແລະ ການປະກັນໄພຕໍ່

ມາດຕາ 8 (ປັບປຸງ) ປະເພດການປະກັນໄພ

ການປະກັນໄພ ມີ ສອງ ປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ການປະກັນຊີວິດ;
 2. ການປະກັນໄພທົ່ວໄປ.
- ການປະກັນໄພ ແຕ່ລະປະເພດ ຍັງມີການປະກັນໄພຕໍ່.

ໝວດທີ 1
ການປະກັນຊີວິດ

ມາດຕາ 9 (ປັບປຸງ) ການປະກັນຊີວິດ

ການປະກັນຊີວິດ ແມ່ນ ການປະກັນໄພ ທີ່ຄໍາປະກັນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ຊີວິດຂອງ ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ຕະຫຼອດຊີວິດ ຫຼື ຕາມເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ.

ມາດຕາ 10 (ໃໝ່) ກຸ່ມຜະລິດຕະພັນປະກັນຊີວິດ

ຜະລິດຕະພັນປະກັນຊີວິດ ມີ ສາມກຸ່ມ ໂດຍແຍກຕາມຄຸນລັກສະນະຂອງການປະກັນຊີວິດ

ດັ່ງນີ້:

1. ຜະລິດຕະພັນປະກັນຊີວິດ ທີ່ບໍ່ໃຫ້ເງິນປັນຜົນ ຊຶ່ງແມ່ນການປະກັນຊີວິດທີ່ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ ໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງຊີວິດຕາມສັນຍາ ແຕ່ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບເງິນປັນຜົນຈາກການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງບໍລິສັດປະກັນຊີວິດ;
2. ຜະລິດຕະພັນປະກັນຊີວິດ ທີ່ໃຫ້ເງິນປັນຜົນ ຊຶ່ງແມ່ນການປະກັນຊີວິດທີ່ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ ໄດ້ຮັບ ທັງການຄຸ້ມຄອງຊີວິດ ແລະ ເງິນປັນຜົນຈາກການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງບໍລິສັດປະກັນຊີວິດ ຕາມກຳນົດເວລາ ແລະ ຈຳນວນເງິນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາປະກັນຊີວິດ;
3. ຜະລິດຕະພັນປະກັນຊີວິດ ຄວບການລົງທຶນ ຊຶ່ງແມ່ນການປະກັນຊີວິດທີ່ໃຫ້ການຄຸ້ມຄອງຊີວິດ ແລະ ນຳເອົາຄ່າປະກັນໄພສ່ວນໃດໜຶ່ງໄປລົງທຶນ ໂດຍຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ ສາມາດເລືອກຊ່ອງທາງການລົງທຶນໄດ້ ຕາມນະໂຍບາຍຂອງບໍລິສັດປະກັນຊີວິດ ກຳນົດໄວ້.

ມາດຕາ 11 (ປັບປຸງ) ຮູບແບບຂອງກຸ່ມຜະລິດຕະພັນປະກັນຊີວິດ

ແຕ່ລະກຸ່ມຜະລິດຕະພັນປະກັນຊີວິດ ອາດມີຮູບແບບຜະລິດຕະພັນ ດັ່ງນີ້:

1. ການປະກັນຊີວິດຕະຫຼອດຊີບ ຊຶ່ງແມ່ນການປະກັນຄວາມສ່ຽງຕະຫຼອດຊີວິດຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ໃນເວລາເສຍຊີວິດ, ບໍລິສັດປະກັນຊີວິດ ຕ້ອງຈ່າຍສິນປະກັນໄພໃຫ້ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາປະກັນຊີວິດ;
2. ການປະກັນຊີວິດແບບມີກຳນົດເວລາ ຊຶ່ງແມ່ນການປະກັນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ຊີວິດຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພຕາມກຳນົດເວລາໃດໜຶ່ງ, ບໍລິສັດປະກັນຊີວິດ ຕ້ອງຈ່າຍສິນປະກັນໄພໃຫ້ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພຫາກເສຍຊີວິດ ຕາມໄລຍະເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາປະກັນຊີວິດ;
3. ການປະກັນຊີວິດສະສົມທຶນ ຊຶ່ງແມ່ນການປະກັນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ຊີວິດຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພໃນເວລາເສຍຊີວິດ ຫຼື ມີຊີວິດຢູ່ຄົບ ຕາມກຳນົດເວລາໃນສັນຍາ, ບໍລິສັດປະກັນຊີວິດຕ້ອງຈ່າຍສິນປະກັນໄພໃຫ້ແກ່ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພຫາກເສຍຊີວິດ ພາຍໃນເວລາທີ່ຕົກລົງກັນໃນສັນຍາປະກັນຊີວິດ ຫຼື ຕ້ອງຈ່າຍສິນປະກັນໄພ ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ຫາກມີຊີວິດຢູ່ເມື່ອຄົບຕາມກຳນົດເວລາໃນສັນຍາ;
4. ການປະກັນຊີວິດແບບໄດ້ຜົນຫຼັງຮັບບຳນານ ຊຶ່ງແມ່ນການປະກັນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ຊີວິດຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ໃນເວລາເສຍຊີວິດກ່ອນອາຍຸບຳນານ ຫຼື ມີຊີວິດຢູ່ຄົບອາຍຸບຳນານ, ບໍລິສັດປະກັນຊີວິດຕ້ອງຈ່າຍສິນປະກັນໄພໃຫ້ແກ່ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພຫາກເສຍຊີວິດກ່ອນອາຍຸບຳນານ ຫຼື ຕ້ອງຈ່າຍສິນປະກັນໄພ ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ຫາກມີຊີວິດຢູ່ເມື່ອຄົບອາຍຸບຳນານ;
5. ຮູບແບບການປະກັນຊີວິດອື່ນ ທີ່ຮັບຮອງໂດຍກະຊວງການເງິນ.

ໝວດທີ 2 ການປະກັນໄພທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 12 (ປັບປຸງ) ການປະກັນໄພທົ່ວໄປ

ການປະກັນໄພທົ່ວໄປ ແມ່ນ ການປະກັນໄພ ທີ່ຄ້ຳປະກັນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ຊັບສິນ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງແພ່ງຕໍ່ບຸກຄົນທີສາມ ແລະ ການປະກັນໄພອື່ນ ທີ່ບໍ່ແມ່ນການປະກັນຊີວິດ.

ການປະກັນໄພທົ່ວໄປ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການປະກັນໄພທົ່ວໄປແບບສະໝັກໃຈ;
2. ການປະກັນໄພທົ່ວໄປແບບບັງຄັບ.

ມາດຕາ 13 (ປັບປຸງ) ການປະກັນໄພທົ່ວໄປແບບສະໝັກໃຈ

ການປະກັນໄພທົ່ວໄປແບບສະໝັກໃຈ ແມ່ນ ການທີ່ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ສະໝັກໃຈຊື້ປະກັນໄພ ໂດຍມີສິດເລືອກເອົາປະເພດ, ຂອບເຂດ ຫຼື ວົງເງິນປະກັນໄພ ຂອງການຄຸ້ມກັນຕາມແບບປະກັນໄພທີ່ຜູ້ປະກັນໄພວາງອອກ.

ມາດຕາ 14 (ປັບປຸງ) ການປະກັນໄພທົ່ວໄປແບບບັງຄັບ

ການປະກັນໄພທົ່ວໄປແບບບັງຄັບ ແມ່ນ ການປະກັນໄພທີ່ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີພູມລຳເນົາ ຫຼື ບໍ່ມີພູມລຳເນົາ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງຊື້ເພື່ອຄຸ້ມຄອງຄວາມເສຍຫາຍທາງແພ່ງຕໍ່ ຊີວິດ ແລະ ຊັບສິນຂອງບຸກຄົນທີສາມ.

ລາຍການທີ່ຕ້ອງຊື້ການປະກັນໄພທົ່ວໄປແບບບັງຄັບ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ພາຫະນະທີ່ແລ່ນດ້ວຍເຄື່ອງຈັກ ຕາມເສັ້ນທາງບົກ, ທາງນໍ້າ ແລະ ທາງອາກາດ;
2. ໂຮງແຮມ, ເຮືອນພັກ, ສະຖານທີ່ບັນເທີງ, ຝັດຕະຄານ, ຮ້ານອາຫານ, ກິດຈະການຕະຫຼາດ;
3. ການຂົນສົ່ງ ສິນຄ້າ ແລະ ຜູ້ໂດຍສານ ທາງບົກ, ທາງນໍ້າ ແລະ ທາງອາກາດ;
4. ສະຖານທີ່ກໍ່ສ້າງ;
5. ໂຄງການເຂື່ອນໄຟຟ້າ;
6. ສາງເກັບມ້ຽນສິນຄ້າ, ສາງທາດເຄມີ, ສາງນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟ, ສາງທາດລະເບີດ;
7. ໂຮງຈັກ ໂຮງງານ;
8. ສະຖານທີ່ຜະລິດ ແລະ ເກັບມ້ຽນລະເບີດ;
9. ການປະກັນໄພທົ່ວໄປແບບບັງຄັບອື່ນ.

ສໍາລັບ ລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບການປະກັນໄພທົ່ວໄປແບບບັງຄັບ ທີ່ຝົວພັນກັບບຸກຄົນທີສາມ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 15 (ປັບປຸງ) ຮູບແບບຂອງຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພທົ່ວໄປ

ຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພທົ່ວໄປ ມີ ຮູບແບບ ດັ່ງນີ້:

1. ການປະກັນໄພລົດ;
2. ການປະກັນໄພການຂົນສົ່ງ;

3. ການປະກັນໄພອັກຄີໄພ;

4. ການປະກັນໄພອື່ນ ເປັນຕົ້ນ ການປະກັນໄພຊັບສິນ, ການປະກັນໄພການກໍ່ສ້າງ, ການປະກັນໄພອຸປະຕິເຫດ, ການປະກັນສຸຂະພາບ, ການປະກັນໄພຄວາມສ່ຽງດ້ານການເງິນ ແລະ ສິນເຊື່ອ, ການປະກັນໄພຄວາມເສຍຫາຍຂອງທຸລະກິດ, ການປະກັນໄພທາງດ້ານກະສິກໍາ, ການປະກັນໄພປ່າໄມ້, ການປະກັນໄພສັດລ້ຽງ, ການປະກັນໄພອຸບັດຕິໄພ ແລະ ໄພພິບັດ.

ໝວດທີ 3 ການປະກັນໄພຕໍ່

ມາດຕາ 16 (ປັບປຸງ) ການປະກັນໄພຕໍ່

ການປະກັນໄພຕໍ່ ແມ່ນ ການແບ່ງສ່ວນຄວາມສ່ຽງ ທີ່ບໍລິສັດປະກັນໄພຮັບມາ ເພື່ອເອົາໄປປະກັນໄພຕໍ່ ນໍາບໍລິສັດປະກັນໄພອື່ນ ຢູ່ພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບຫຼັກການດໍາເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ບໍລິສັດປະກັນໄພ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບໃນການຈ່າຍສິນປະກັນໄພໃນສ່ວນທີ່ນໍາໄປປະກັນໄພຕໍ່ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ໃນກໍລະນີບໍລິສັດປະກັນໄພຕໍ່ ຫາກບໍ່ມີຄວາມສາມາດທົດແທນໄດ້.

ມາດຕາ 17 (ປັບປຸງ) ວິທີການປະກັນໄພຕໍ່

ການປະກັນໄພຕໍ່ ມີ ວິທີການ ດັ່ງນີ້:

1. ສາມາດດໍາເນີນການປະກັນໄພຕໍ່ ກັບໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍບໍລິສັດປະກັນໄພກໍ່ໄດ້ ໂດຍແບ່ງຄວາມສ່ຽງ ທີ່ໄດ້ປະກັນໄພແລ້ວນັ້ນ ໃຫ້ບໍລິສັດດັ່ງກ່າວປະກັນໄພຕໍ່;
2. ສາມາດດໍາເນີນການປະກັນໄພຕໍ່ ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງຄວາມສ່ຽງທີ່ໄດ້ປະກັນໄພແລ້ວ.

ມາດຕາ 18 ຫຼັກການ ການປະກັນໄພຕໍ່

ຜູ້ປະກັນໄພ ສາມາດປະກັນໄພຕໍ່ ກັບຜູ້ປະກັນໄພຕໍ່ຢູ່ ພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບ ໃນການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍທີ່ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ສາກົນ. ຜູ້ປະກັນໄພ ຕ້ອງສະໜອງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບສັນຍາປະກັນໄພຕໍ່ ແລະ ຂໍ້ມູນອື່ນ ໃຫ້ກະຊວງການເງິນ ເພື່ອຕິດຕາມ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ.

ມາດຕາ 19 (ປັບປຸງ) ເງື່ອນໄຂການປະກັນໄພຕໍ່

ການປະກັນໄພຕໍ່ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເຕັກນິກໃນຂົງເຂດທຸລະກິດຂອງ ຜູ້ປະກັນໄພຕໍ່ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
2. ສອດຄ່ອງກັບສະພາບການດໍາເນີນທຸລະກິດຂອງຜູ້ປະກັນໄພຕໍ່;
3. ໄດ້ຮັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນໃນຂົງເຂດປະກັນໄພ ໃນຕະຫຼາດປະກັນໄພ ພາຍໃນປະເທດ, ຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ, ມີຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ມີປະສິບການກ່ຽວກັບການປະກັນໄພຕໍ່.

ໃນກໍລະນີ ກະຊວງການເງິນ ຫາກກວດພົບເຫັນການປະກັນໄພຕໍ່ ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂຕາມທີ່ໄດ້
ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕານີ້ ມີສິດແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ຍົກເລີກ ຫຼື ສະເໜີຄືນໃຫ້ດັດແກ້ການປະກັນໄພຕໍ່
ຫຼື ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ເຮັດການປະກັນໄພຕໍ່.

ມາດຕາ 20 (ປັບປຸງ) ຄວາມຮັບຜິດຊອບກ່ຽວກັບການປະກັນໄພຕໍ່

ຜູ້ປະກັນໄພ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ ຕາມສັນຍາປະກັນໄພ ລວມທັງກໍລະນີ
ເອົາຊັບສິນໄປປະກັນໄພຕໍ່.

ບໍລິສັດປະກັນໄພຕໍ່ ບໍ່ສາມາດຮຽກຮ້ອງ ໃຫ້ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພຈ່າຍຄ່າປະກັນໄພໂດຍກົງໃຫ້ຕົນ
ເອງ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ສັນຍາ ຫາກໄດ້ກຳນົດໄວ້ເປັນຢ່າງອື່ນ.

ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ ບໍ່ສາມາດຮຽກຮ້ອງໃຫ້ບໍລິສັດປະກັນໄພຕໍ່ ຈ່າຍສິນປະກັນໄພໃຫ້ຕົນເອງ,
ເວັ້ນເສຍແຕ່ສັນຍາ ຫາກໄດ້ກຳນົດໄວ້ເປັນຢ່າງອື່ນ.

ພາກທີ III

ສັນຍາປະກັນໄພ

ມາດຕາ 21 ສັນຍາປະກັນໄພ

ສັນຍາປະກັນໄພ ແມ່ນ ການຕົກລົງລະຫວ່າງ ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພກັບຜູ້ປະກັນໄພ ຊຶ່ງຜູ້ຊື້ປະກັນໄພຕ້ອງຈ່າຍ
ຄ່າປະກັນໄພ ແລະ ຜູ້ປະກັນໄພ ຕ້ອງຈ່າຍສິນປະກັນໄພ ໃຫ້ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ໃນກໍ
ລະນີເກີດຄວາມເສຍຫາຍ.

ມາດຕາ 22 (ໃໝ່) ປະເພດສັນຍາປະກັນໄພ

ສັນຍາປະກັນໄພ ມີ ສາມ ປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ສັນຍາປະກັນໄພ ສ່ວນບຸກຄົນ;
2. ສັນຍາປະກັນໄພ ຊັບສິນ;
3. ສັນຍາປະກັນໄພຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງແຝງ.

ສັນຍາປະກັນໄພແຕ່ລະປະເພດ ທີ່ມີເປົ້າໝາຍປະກັນໄພ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງເຮັດກັບຜູ້ປະກັນ
ໄພ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງ ແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດຢູ່ ສປປ ລາວ ເທົ່ານັ້ນ.

ສຳລັບລະບຽບການກ່ຽວກັບສັນຍາປະກັນໄພແຕ່ລະປະເພດນັ້ນ ກະຊວງການເງິນເປັນຜູ້ກຳນົດ.

ມາດຕາ 23 (ປັບປຸງ) ເນື້ອໃນສັນຍາປະກັນໄພ

ສັນຍາປະກັນໄພ ມີເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ, ທີ່ຢູ່ ຂອງຄູ່ສັນຍາ;
2. ກຳນົດຕົວບຸກຄົນ ຫຼື ຊັບສິມບັດ ທີ່ເອົາມາປະກັນໄພ;
3. ປະເພດຄວາມສ່ຽງທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ຄຸ້ມຄອງ;
4. ວັນ ແລະ ເວລາ ເລີ່ມຕົ້ນການຄຸ້ມຄອງ ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ອາຍຸຂອງສັນຍາ;
5. ວົງເງິນປະກັນໄພ;
6. ຄ່າປະກັນໄພ ແລະ ວິທີການຈ່າຍ;
7. ວິທີການ ແລະ ເງື່ອນໄຂໃນການແຈ້ງ ກ່ຽວກັບຄວາມເສຍຫາຍທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ;

- 8. ເງື່ອນໄຂ ຂອງການເປັນໂມຄະຂອງສັນຍາປະກັນໄພ, ການເສຍສິດ ແລະ ການຍຸດເຊົາສັນຍາປະກັນໄພ ກ່ອນກຳນົດເວລາ;
- 9. ວິທີການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ;
- 10. ເນື້ອໃນອື່ນ ຕາມການຕົກລົງຂອງຄູ່ສັນຍາ ແລະ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 24 (ປັບປຸງ) ຄວາມສັກສິດຂອງສັນຍາປະກັນໄພ

ສັນຍາປະກັນໄພ ຈະມີຄວາມສັກສິດໄດ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອຜູ້ປະກັນໄພໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງຂໍການປະກັນໄພ ຈາກຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ, ໄດ້ຮັບການສະໜອງຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະ ໄດ້ມີການຈ່າຍຄ່າປະກັນໄພຕາມ ການຕົກລົງກັນໃນສັນຍາ.

ມາດຕາ 25 ກຳນົດເວລາຂອງສັນຍາປະກັນໄພ

ສັນຍາປະກັນໄພແຕ່ລະປະເພດ ຕ້ອງມີກຳນົດເວລາທີ່ແນ່ນອນ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ ບົນພື້ນຖານການ ຕົກລົງຂອງຄູ່ສັນຍາ.

ມາດຕາ 26 ການດັດແກ້ສັນຍາປະກັນໄພ

ສັນຍາປະກັນໄພ ຈະດັດແກ້ໄດ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອໄດ້ຮັບການຕົກລົງເຫັນດີລະຫວ່າງຄູ່ສັນຍາ. ການດັດແກ້ຈະມີ ຜົນໃຊ້ບັງຄັບ ກໍຕໍ່ເມື່ອຜູ້ປະກັນໄພໄດ້ບັນທຶກການດັດແກ້ນັ້ນ ເຂົ້າໃນສັນຍາ ຫຼື ອອກເອກະສານຄັດຕິດໃຫ້ແລ້ວ ເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 27 (ໃໝ່) ການໂຈະ ຫຼື ການຍົກເລີກ ສັນຍາປະກັນໄພ

ຜູ້ປະກັນໄພ ມີ ສິດໂຈະ ຫຼື ຍົກເລີກ ສັນຍາປະກັນໄພ ຖ້າຫາກຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ ມີພຶດຕິກຳໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

- 1. ສະໜອງຂໍ້ມູນທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມຄວາມຈິງໂດຍເຈດຕະນາ ເພື່ອເຮັດສັນຍາປະກັນໄພ ຫຼື ຮັບເອົາການຈ່າຍສິນປະກັນໄພ;
- 2. ບໍ່ສະໜອງຂໍ້ມູນໃຫ້ຜູ້ປະກັນໄພ ຕາມເນື້ອໃນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 23 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ ກໍມີສິດໂຈະ ຫຼື ຍົກເລີກ ສັນຍາປະກັນໄພ ໃນກໍລະນີຜູ້ປະກັນໄພບໍ່ປະຕິບັດ ຕາມສັນຍາ.

ນອກຈາກນັ້ນ ການໂຈະ ຫຼື ການຍົກເລີກ ສັນຍາປະກັນໄພ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນປະມວນກົດໝາຍແຜ່ງ.

ມາດຕາ 28 (ປັບປຸງ) ການປ່ຽນແປງລະດັບຄວາມສ່ຽງ

ຖ້າຫາກມີການປ່ຽນແປງລະດັບ ຫຼື ປັດໄຈຄວາມສ່ຽງ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ພື້ນຖານການຄິດໄລ່ຄ່າປະກັນໄພຫຼຸດລົງ, ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ ມີສິດຮ້ອງຂໍໃຫ້ຜູ້ປະກັນໄພຫຼຸດຄ່າປະກັນໄພ ສຳລັບໄລຍະເວລາ ຂອງສັນຍາປະກັນໄພທີ່ຍັງເຫຼືອ. ຖ້າຜູ້ປະກັນໄພ ຫາກບໍ່ຍອມຫຼຸດຄ່າປະກັນໄພນັ້ນ ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພມີສິດຍົກເລີກສັນຍາປະກັນໄພ ແຕ່

